

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 65.343 van 19 maart 1997
in de zaak A. 71.722/IV-16.340.**

In zake : Fien ROELANDT,
vertegenwoordigd door haar ouders
Patrick ROELANDT en
Bernadette MUSSCHE,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat E. BREWAEYS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Leopold II-laan 117

tegen :

de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs.

D E R A A D V A N S T A T E , I V e K A M E R ,

Gezien het verzoekschrift dat Fien ROELANDT op 22 oktober 1996 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 19 september 1996 van de lokale schoolraad 104 om de delibererende klassenraad niet opnieuw samen te roepen;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur R. VAN DER GUCHT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 24 december 1996 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 28 januari 1997;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter J. BORRET;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat E. BREWAEYS, die verschijnt voor verzoekster, en van Advocaat R. ROMBAUT, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur R. VAN DER GUCHT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Tijdens het schooljaar 1995-1996 volgt verzoekster het tweede leerjaar van de eerste graad moderne wetenschappen in de Middenschool van het Gemeenschapsonderwijs te Ukkel.

1.2. Op 25 juni 1996 beslist de klassenraad verzoekster het oriënteringsattest B te verlenen, met clausulering voor de onderwijsvormen AS0, TS0 en KS0.

1.3. De ouders van verzoekster brengen de beroepsprocedure op gang die geregeld is in de artikelen 64 en volgende van het besluit van 13 maart 1991 van de Vlaamse Executieve betreffende de organisatie van het voltijds secundair onderwijs.

1.4. Deze procedure loopt uit op de bestreden beslissing, de beslissing van 19 september 1996 van de lokale raad, dat de klassenraad niet opnieuw moet samenkomen.

2. Overwegende dat als eerste annulatiemiddel verzoekster aanvoert :

"Schending van artikel 36, § 1, 2 van het besluit van de Vlaamse regering van 13 maart 1991 betreffende de organisatie van het voltijds secundair onderwijs en van de vrijheid van onderwijs, zoals voorzien door artikel 24, § 1 van de grondwet, artikel 1 van het eerste aanvullend protocol bij het E.V.R.M. en artikel 28.1 van het Verdrag inzake de rechten van het kind, aangenomen op 20 november 1989";

dat zij die schending hierin ziet dat door verzoekster de toegang te ontzeggen tot het algemeen secundair onderwijs (ASO), het technisch secundair onderwijs (TSO) en het kunst secundair onderwijs (KS0) de aangevochten beslissing haar verdere studiekeuze meer beperkt dan duidelijk nodig is;

2.1. Overwegende dat geen van de door verzoekster ingeroepen bepalingen aan de delibererende klassenraad een discretionaire bevoegdheid ontzegt ter zake van het toelaten van de leerlingen tot een ander schooljaar; dat verzoekster die discretionaire bevoegdheid ook niet ontkent; dat zij wel de verwerende partij verwijt die discretionaire bevoegdheid niet naar behoren te hebben uitgeoefend door haar verdere studiekeuze meer te beperken dan duidelijk nodig is; dat zulk een vaag, nergens concreet onderbouwd verwijt echter geen ernstig annulatiemiddel kan uitmaken;

3. Overwegende dat verzoekster als tweede annulatiemiddel aanvoert :

"Schending van de beginselen inzake behoorlijk bestuur (of beter : behoorlijk onderwijs) en van de artikelen 4 en 5 van het besluit van de Vlaamse

Regering van 13 maart 1991, evenals van artikel 3.3 van het Schoolreglement";

dat zij betoogt dat in strijd met de ingeroepen regels "Hoewel tijdens de loop van het schooljaar een aantal onvoldoende resultaten werden opgemerkt, op de rapporten geen enkele opmerking (werd) vermeld, en geen enkele remediëring (werd) voorgesteld";

3.1. Overwegende dat daargelaten de vraag of het middel in feite juist is -iets wat de verwerende partij aan de hand van concrete gegevens tegenspreekt- het klaarblijkelijk in rechte faalt; dat wat ter staving ervan wordt aangewend, mogelijk kan aantonen dat de verwerende partij mede aansprakelijk is voor verzoeksters minder gunstig resultaat, maar niet vermag aan te tonen dat dit resultaat ten onrechte als minder gunstig werd beschouwd; dat, immers, één zaak is of een examinandus bewezen heeft de van hem verlangde kennis en kunde te bezitten, een andere, als hij die kennis en kunde niet blijkt te bezitten, wie daarvoor de schuld draagt; dat deze laatste diegene kan zijn die hem op het examen heeft voorbereid door bij die voorbereiding in gebreke te blijven; dat te dezen zulks betekent dat, indien verzoekster de verwerende partij terecht verwijt geen opmerkingen op de onvoldoende resultaten in de loop van het schooljaar te hebben gemaakt en geen remediëringen te hebben voorgesteld -iets wat zoals gezegd de verwerende partij ontkent- dat op zijn hoogst kan betekenen dat de verwerende partij schuld of mede schuld draagt aan het minder gunstige eindresultaat van verzoekster, maar niet dat dat resultaat gunstiger wordt; dat het middel niet ernstig is;

4. Overwegende dat in een derde annulatiemiddel verzoekster de formele en de materiële motiveringsplicht geschonden noemt;

4.1. Overwegende dat tegelijk schending van de formele en de materiële motiveringsplicht aanvoeren niet kan; dat een gebrek aan deugdelijke formele motivering het de betrokkene onmogelijk maakt uit te maken of de materiële motiveringsplicht geschonden is; dat omgekeerd dan ook, wie in staat is een schending van de materiële motiveringsplicht aan te voeren, betekent dat hij van een schending van de formele motiveringsplicht geen schade heeft ondervonden;

Overwegende dat wat verzoekster ter adstructie van het middel doet gelden, veeleer op de formele motiveringsplicht betrokken kan worden; dat zij immers betoogt dat de bestreden beslissing "het niet nodig vond te antwoorden op de argumentatie van de ouders, en verwijst naar het advies van de beroepscommissie dat onbekend is";

4.2.1. Overwegende dat "de argumentatie van de ouders" waar verzoekster op doelt, blijkbaar gezocht moet worden in hun brief van 27 juni 1996 aan de school-directeur; dat in die brief wordt verklaard dat het voornaamste probleem van verzoekster een leertechnisch probleem is, dat haar stilaan een meer efficiënte leermethode is bijgebracht en dat zij zo een degelijk resultaat heeft behaald op de eindproeven; dat er in de brief voorts wordt op gewezen dat verzoekster de ambitie heeft naar een hotelschool te gaan en dat om dit alsnog te kunnen, zij haar jaar zou moeten overdoen; dat de brief voorgelezen blijkt te zijn aan de delibererende klassenraad, die er zich niet door heeft laten overtuigen; dat het enige element in het in de brief gehouden betoog dat betrekking heeft op de beoordeling van verzoekster is dat die gunstiger moest zijn omdat haar resultaat op de eindproeven degelijk was; dat bezwaarlijk van de delibererende klassenraad verwacht kon worden dat hij formeel uiteenzette waarom hij het anders zag, waarom hij na kennisneming van de brief zijn

oordeel "studies T.O. te hoog gegrepen" formeel bevestigde;

4.2.2. Overwegende dat, zoals reeds in 's Raads arrest nr. 44.931, DE WITTE, van 16 november 1993 overwogen, blijkens artikel 69 van voornoemd besluit van 13 maart 1991 het resultaat van het door de beroepscommissie uitgevoerde onderzoek aan de inrichtende macht wordt meegedeeld, die vervolgens beslist of de delibererende klassenraad al dan niet opnieuw samen dient te komen, zodat dat resultaat niet moet worden meegedeeld aan de betrokken leerling of aan diens vertegenwoordigers; dat het enkele feit dat het advies van de genoemde commissie verzoekster of haar ouders onbekend is, dus geen onwettigheid uitmaakt;

Overwegende dat het middel niet ernstig is;

5. Overwegende dat als vierde annulatiemiddel verzoekster de schending aanvoert van artikel 24, § 5, van de Grondwet, doordat de bestreden beslissing genomen werd op grond van de artikelen 36 en 54 van meergenoemd besluit van 13 maart 1991 terwijl de Vlaamse regering niet de bevoegdheid had de afgifte van oriënteringsattesten en de clausulering bij besluit te regelen, doordat het essentiële elementen van de "inrichting" van het onderwijs betreft en krachtens de ingeroepen grondwetsbepaling de inrichting van het onderwijs door het decreet wordt geregeld;

5.1. Overwegende dat het middel van openbare orde is; dat de Raad het ter beoordeling van een annulatieberoep dus in aanmerking zou moeten nemen ongeacht het belang dat de verzoekende partij er bij heeft; dat hij echter een vordering tot schorsing maar kan toewijzen als hij daardoor de verzoekende partij voor een moeilijk te herstellen ernstig nadeel behoedt; dat de vraag dan

is of een schorsing op grond van het besproken middel dat effect kan hebben;

5.2. Overwegende dat te dezen verzoekster als moeilijk te herstellen ernstig nadeel doet gelden, ten eerste het verlies van een schooljaar, ten tweede het moreel nadeel dat voortspruit uit een onbekwaamverklaring voor het ASO, TSO en KSO;

Overwegende dat blijkens de beide bronnen van nadeel samengenomen verzoekster van een schorsingsarrest verhoopt alsnog geschikt te worden verklaard voor het ASO, TSO en KSO en wel zonder verlies van een schooljaar; dat de verwerende partij die geconfronteerd wordt met een ernstig bevonden middel volgens hetwelk zij voor de uitoefening van haar bevoegdheid om oriënteringsattesten uit te reiken, zich moet richten naar bij decreet vastgestelde bepalingen, -dat die partij, als ze bereid is om verzoeksters zaak te heroverwegen, logischerwijze haar nieuwe beslissing zal uitstellen totdat is uitgemaakt of er inderdaad nood is aan decretaal vastgestelde regels en, zo ja, totdat die regels zijn vastgesteld; dat dus verzoekster van een schorsingsarrest op grond van het besproken middel niet mag verhoppen dat het de verwerende partij ertoe zou brengen de bestreden beslissing zonder meer om te buigen tot het uitreiken van een attest dat haar geschikt verklaart voor het ASO, TSO en KSO en wel met zulk een spoed dat zij geen schooljaar verliest;

Overwegende dat het middel niet dienend is in het kader van het administratief kort geding;

Overwegende dat nu geen van verzoeksters middelen in aanmerking kunnen worden genomen, de voordeeling verworpen dient te worden,

B E S L U I T :

Enig artikel.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negentien maart 1900 zevenennegentig, door de IVe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. BORRET,	kamervoorzitter,
	D. VERBIEST,	staatsraad,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr.	S. VAN AELST,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN AELST.

J. BORRET.